חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס׳ 24), תשל״ו–1976

חיקון סעיף 1968. 1. סעיף 26ג לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ״ח—1968 (לחלן – החוק העיקרי) – בטל.

חיקון סעיף 29 לחוק העיקרי 2. בסעיף 29 לחוק העיקרי - 2.

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הובא לקבורה בישראל אדם שנסטר בישראל או תושב ישראל שנסטר בחוץ לארץ, ישלם המוסד לחברה קדישא, לרשות מקומית, למוסד ציבורי אחר או לכל אדם המורשה כדין לעטוק בקבורת נפטרים, שטיפלו בקבורת המת, דמי קבורה בסכומים ולפי תנאים ומבחנים שקבע השר בתקנות בתריעצות עם שר הדתות ובאישור ועדת העבודה שׁל הכנסת.";

:אחרי סעיף קטן (ב) יבוא: (2)

"(ג) כל גוף המורשה לפי סעיף 13 לחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], תשל"א-1971, והתקנות שהותקנו לפיו (להלן - חוק שירותי הדת), לעסוק בקבורת נפטרים, לא יגבה בקשר לקבורה כל תש"לום, לרבות אגרות שירותים לפי חוק שירותי הדת, בנוסף לדמי קבורה לפי סעיף זה, זולת אם הותר התשלום לפי התנאים והמבחנים שנקבעו בתקנות לפי סעיף קטן (א)."

הזכפת מעיף 137 3. אחרי סעיף 137ב לחוק העיקרי יבוא:

"מענק במקרה פטירה

137. נפטר אדם שהיתה משתלמת לו קיצבת זיקנה, קיצבת שאירים, קיצבה בשל נכות מעבודה שדרגתה 50% לפחות, קיצבת תלויים לפי פרק ג' או קיצבת נכות לפי פרק ו'2, או הענקה לפי פרק ט'1 והתקנות לפיו הניתנת במקום הקצבאות האמורות, ישולם למי שהיה בן זוגו בשעת מותו, ובאין בן זוג – לילדו כהגדרתו בסעיף 5, מענק בסכום השווה לשבר הממוצע."

4. תחילתו של חוק זה ביום ז' בתשרי תשל"ז (1 באוקטובר 1976).

יצחק רבין ראש הממשלה

משה ברעם שר העבודה

> אפרים קצירי נשיא המדינה

וחילה

[•] נתקבל בכנסת ביום א' באב תשל"ו (28 ביולי 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1254, תשל"ו, שמי

¹ ס״ח תשכ״ה, עמ׳ 108; תשל״ר, עמ׳ 167, עמ׳ 268, עמ׳ 275.

² ס"ח תשל"א, עמ' 130.